

[Ministeren for Grønland.]

sådan nyt program for disse steder vil blive af væsentlig mindre målestok end det, der nu forelægges.

Også på østkysten vil det i løbet af et kortere åremål være nødvendigt at udbygge industri- og havneanlæg, men her drejer det sig om investeringer af langt mindre størrelsesorden end i dette tilfælde med det foreliggende lovforslag. Udviklingen er her længere tilbage end på vestkysten, men man har i det sidste år kunnet glæde sig over den ualmindelige flid og interesse, der er udvist af befolkningen, efter at man har igangsat en produktion af saltfisk.

Udgiften til de anlæg, som nu foreslås udført i Vestgrønland, er beregnet til i alt ca. 57 mill. kr., der er tænkt fordelt over 6 à 7 år. De årlige bevillinger vil blive søgt på finansloven ud over det beløb, der årligt stilles til rådighed til anlægsarbejder i Grønland.

Jeg mener, at vi skylder befolkningen i Grønland det grundlag for udviklingen af dens erhvervsliv, som bygningen af de foreslåede anlæg giver. Jeg skal derfor, idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Ligeledes uden for dagsordenen giver jeg ordet til den ærede ordfører for udvalget til valgs prøvelse, for at hun kan gøre indstilling til tinget om godkendelse af et valg.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (Edel Sarante): Efter at det høje ting har meddelt det ærede medlem hr. Hvidberg orlov fra den 22. januar til 1. maj i år, har man modtaget erklæring fra stedfortræderen, journalist fru Ellen Jerking, om, at hun er villig til at indtræde som midlertidigt medlem af tinget.

Udvalget til valgs prøvelse har undersøgt dokumenterne og indstiller herefter enstemmigt fru Ellen Jerkings valg som midlertidigt medlem til godkendelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af journalist fru Ellen Jerking som midlertidigt medlem af folketinget

vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om foretagelse af visse ekspropriationer m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1971).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Ved dette lovforslags første behandling rejste det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) spørgsmålet om rentesatsen ved ekspropriationer. Denne rentesats er, som det ærede medlem oplyste, 4 pct. og har været det igennem mange, mange år. Det ærede medlem spurgte, om ikke der ville være anledning til at ændre på denne rentesats under hensyn til den udvikling, der i øvrigt er sket med rentesatserne her i landet.

Jeg lovede at tage spørgsmålet op til undersøgelse. Jeg har undersøgt det, og jeg finder det rimeligt, at der bliver ændret i dette forhold. Sagen er jo den, at det vil være naturligt at have en rentesats på dette område, der er bestemt af den almindelige diskonto, og jeg har derfor henstillet til den kommission, der arbejder med hele spørgsmålet om ekspropriationslovgivningen, at den tager dette spørgsmål med ind i sine overvejelser, og det vil nu blive gjort.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om bekæmpelse af flyvehavre.

Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1549, fremsættelsen i tidenden sp. 1996).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Thomsen: Da der i 1956 for første gang blev lovgivet på dette område, fastsattes der en 3 års løbetid for loven. Man fandt, at det var en passende tid til at kunne finde eventuelle fejl i loven og få dem rettet.

Repræsentanter for de landbrugsorganisationer og handelsorganisationer, som i 1956 var med til at præge loven, har været samlet igen, og de har alle udtalt, at loven har virket efter sin hensigt. Loven foreslås derfor også i det store og hele forlænget i uændret skikkelse. Der foreslås dog enkelte ændringer.

Udyrkede arealer har antageligt betydet en hel del for flyvehavrens udbredelse. Det foreslås derfor, at mergellejer, kalklejer og grusgrave pålægges total lugepligt og ikke som nu lugepligt med en afstandsbegrænsning. Det er ikke noget stort offer, da det er forholdsvis let at afmeje sådanne arealer.

Videre foreslås det i § 2, at der ved salg, bortforpagtning eller bortleje af jordbrugsarealer skal gives en skriftlig erklæring til lejeren eller den nye ejer om, hvorvidt der findes flyvehavre på arealet. Såfremt sådan oplysning ikke er givet, har den tidligere ejer erstatningspligt, hvis der senere viser sig at være flyvehavre på arealerne.

Endelig har det flere gange vist sig, at sneskærme af halm har befordret flyvehavre på arealer, hvor den ikke tidligere har været. Derfor foreslås der en erstatningspligt for vejvæsenet, jernbanevæsenet, eller hvem det nu er, der opstiller sneskærme; hvis de påfører rene arealer flyvehavre, skal de betale for ulemperne derved. For at give en rimelig tid til eventuelt at finde frem til nye former for sneskærme skal denne del af loven ikke træde i kraft før i vinteren 1959-60.

Jeg kan tiltræde de i lovforslaget foreslåede ændringer og kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Ejnar Hansen: Det foreliggende lovfor­slags formål er først og fremmest at yde beskyttelse for de ejendomme og egne, der endnu er fri for den svøbe, som flyvehavren er for de ejendomme, hvor den findes. En virkelig bekæmpelse er ikke påbudt, hvilket for flyvehavrens vedkommende også ville være for indgribende.

Det er i og for sig beklageligt, at en lov­givning på dette område er nødvendig, men som forholdene er, må den anses for nødvendig og også ønskelig. Loven er da også modtaget med tilfredshed i kredse i landbruget, der ønsker beskyttelse, og vel også modtaget med forståelse i de kredse, som får pålagt byrder ved loven.

Da lovforslaget går ud på en forlængelse af en bestående lov, der kun har virket i 3 år, og da de indhøstede erfaringer ikke kan være udtømmende til bedømmelse af lovens værdi, er mit parti villigt til at medvirke til lovforslagets gennemførelse med de foreslåede ændringer, der stort set må anses for forbedringer. Vi ønsker dog lovforslaget henvist til udvalgsbehandling, ikke mindst på grund af tilføjelsen til § 2 om oplysnings­pligt ved overdragelse. Forskellige dommere og andre jurister har advaret mod udform­ningen af denne bestemmelse.

Da problemerne i forbindelse med flyve­havren blev grundigt debatteret før lovens vedtagelse for 3 år siden, finder jeg ikke anledning til at trætte det høje ting med enkeltheder. Flyvehavren er nu kendt og frygtet ud over landet. Lovens vedtagelse for 3 år siden har medført, at landbrugs­organisationerne er blevet mere aktive i arbejdet for at sprede kendskab til denne ukrudtsplante, som er så kostbar at have på en ejendom, og dette er måske ikke den mindst betydningsfulde virkning af loven.

Jeg kan med disse bemærkninger tilsige mit partis medvirken til en velvillig be­handling af lovforslaget.

Niels Ravn: Det lovforslag, vi her be­handler, er stort set en videreførelse af gældende lov. Selv om der ved denne lov­givning påføres såvel kornhandelsbranchen som den enkelte landmand, vel især sidst­nævnte, besvær og udgifter, er alle parter enige om, at det er nødvendigt med lov­bestemmelser på dette område. Det er det